

Bibeln OCH BEKÄNNELSE

NR 2 2010 – ÅRGÅNG 24. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING

Tidigt på morgonen stod Jesus på stranden, men lärjungarna visste inte att det var han... När de kom i land fick de se en glödhög och fisk som låg på den och bröd... Jesus sa till dem: "Kom och ät." Ingen av lärjungarna vågade fråga honom vem han var. De förstod att det var Herren. (Joh. 21:4, 9, 12)

- Den gode herden
- Motsäger Bibeln sig själv?
- När blir renlärighetsiver obiblisk?

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Lutherska Bekännelsekyrkans tidning.
Utkommer med 5 nummer om året.

Redaktion:

Ingvar Adriansson (red.), Øyvind Edvardsen,
Birgitta Erlandsson, Gunilla Hedkvist.

Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson,
Släntvägen 10, 33135 Värnamo,
e-mail: in.adriansson@bredband.net

Redaktionssekreterare: Birgitta Erlandsson,
e-mail: b.erlandsson@tele2.se

Expedition: Eivor och Kerstin Waljö,
Lärkvägen 21, 33197 Värnamo,
e-mail: waljo@tanno.se

Internet: www.bekannelse.se, www.lbk.cc

Prenumerationsavgift 150 kr per år

och gåvor till tidningen: LBKs postgiro
22 73 36-5. Från utlandet: IBAN: SE 07 9500
0099 6042 0227 3365. BIC: NDEASESS.

Ange "pren." resp. "gåva till BoB" samt namn
och adress.

**LUTHERSKA
BEKÄNNELSE-
KYRKAN (LBK)**

• Lutherska Bekännelsekyrkan är en evangelisk luthersk kyrka som tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda. Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

• Vår kyrkas tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära. Vi tror att Bibeln ska läsas utifrån dess egna anspråk och karaktär. Poesi ska läsas som poesi, historia som historia och så vidare.

• Vi bekänner oss till de lutherska bekännelse-skrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår kyrkas enda grundval: Bibeln.

• Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

• LBK delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av ett tjugotal kyrkor runt om i världen, bland annat Evangelisch-Lutherische Freikirche i Tyskland, Evangelical Lutheran Synod och Wisconsin Evangelical Lutheran Synod i USA. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

redaktionellt

Hednafolken larmar, riken vacklar, han låter sin röst höras, då smälter jorden. Dessa verser läser vi i den 46 psaltarspsalmen. Denna psalm talar om Gud som en tillflykt en hjälp som vi söker när vi är i nöd och vi ser att det mesta omkring oss vacklar och skakar. Gud har total och full kontroll över allt som sker, han vet när sparvarna faller till marken och de sköna liljorna ska blomma. Men känner han till hur det är på Island med den kraftiga vulkan som nästan lamslagit Västeuropas flygtrafik. Eller är detta bara naturens nyck och tillfälligheternas spel med oss människor. Den lilla människan med makt, med teknisk apparatur och moderna teknik står där handfallen. Naturens och tingens ordning kan hon inte rå på, hon måste snällt böja sig. Vädertjänsten sänder ut extra rapporter, flygledningarna sammanträder och ekonomer river sig i huvudet över uteblivna vinster. Människan står sig slätt när Gud griper in i naturen.

1783 var det ett mycket värre utbrott på Island på en plats som hette Laki. Prästen på orten Jon Steingrímsson förde dagbok över vad som hände. Steingrímsson trodde fullt och fast att Gud stod bakom vulkanutbrottet, men samtidigt tvivlade han inte någonsin på att Gud är god. Han skriver "Må Gud tillbedjas i evighet för sin hårdhet och sin godhet", Steingrímsson skriver också i sin dagbok: det kunde ha gått ännu värre och han såg till och med tecken på att Gud minskade natur- katastrofens allra värsta följder. Detta skriver den hårt prövade prästen som fick vara med om när en fjärdedel av Islands befolkning blev sjuka och dog och stora delar av boskapen dog ut.

I en annan psaltarspsalm står det: *Vår hjälp är i Herrens namn, han som gjort himmel och jord.* (Psalt 124:8) Har vi trösten och hjälpen hos Herren då behöver vi inte frukta, han sörjer för vårt uppehälle och ger oss vårt dagliga bröd. Till Herren får vi komma med allt som trycker och allt som bekymrar, med våra sjukdomar, fel och brister. Till lärjungarna kom han på påskdagens kväll och sade: frid. Ett av de namn som Herren fick var just frid eller fridsfurste. Min frid ger jag er inte den som världen ger var ett annat ord som Herren sa till sina lärjungar. Du och jag får nu vara hans lärjungar och ha del i denna frid. En frid som världen inte kan ge, en frid som ger lugn och ro i ett sargat hjärta.

I detta nummer av Bibel och bekännelse har Ola Österbacka skrivit en betraktelse om den Gode Herden som ger sitt liv för fåren och Stefan Hedkvist ger oss undervisning om när renlärigheten blir obiblisk. För övrigt uppmanas vi alla att planera för sommaren. Redan i slutet av maj bjuder våra danska medlemmar till en Bibelhelg kring Guds ord. I mid-sommar blir det för första gången ungdomsläger i Hälsingland och i slutet av juli årskonferens på Hjälmargården.

Så får vi lägga allt i Guds händer, alla medlemmar, kantorer, söndagskollärare och präster som vecka efter vecka lägger ner dyrbar tid för vår kyrka. Alla som arbetar för att vår gemenskap ska växa och nå ut till fler människor. Vi ber att Gud beskyddar oss från falsk lära och allt som vill riva ner det goda verk som Gud genom sitt ord gjort med oss alla och vår kyrka.

Den gode Herden

Av Ola Österbacka

Jesus säger: "Jag är den gode herden. Den gode herden ger sitt liv för fåren." (Joh 10:11)

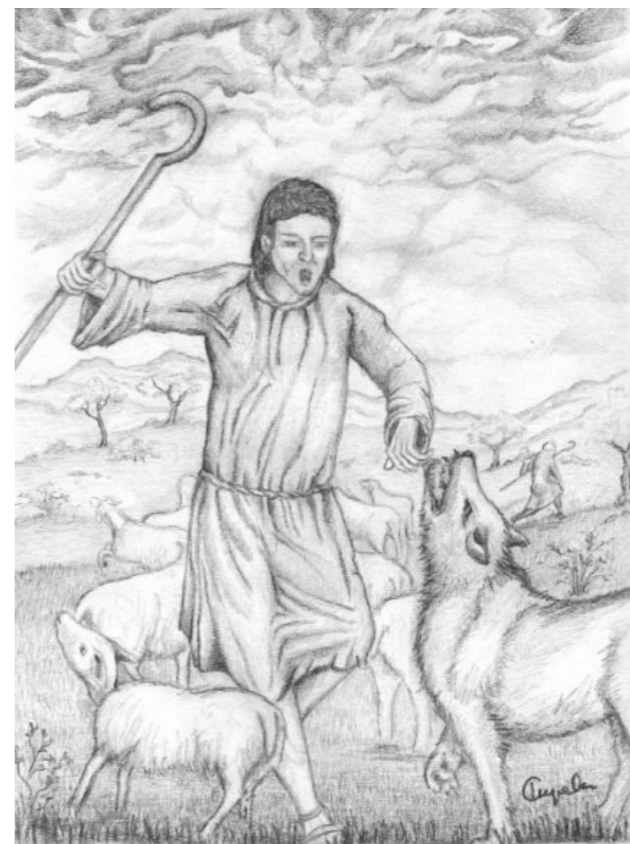
Bilden av herden och fåren är ytligt sett rofylld: herden går före en flock får, och de följer honom blint. De känner honom och är trygga.

Men det är inte alltid så idylliskt. Jesus talar om vargar, tjuvar och rövare. Det är inte ett romantiskt svärmeri som gör att fåren flockas kring sin herde. Det gäller liv och död.

Vad händer med dem som faller offer för vargen? De flesta människor går omkring och tycks inte bry sig om någon herde. Det vet inte om några faror. Eller så söker de andra herdar, som lockar dem på alla möjliga sätt.

I Jesu bildspråk betecknar vargen djävulen, som går omkring för att slakta och röva fåren. Jesus måste ge sitt liv för att vargen inte skulle ta oss. För att vi inte skulle gå förlorade för evigt.

Tänk, så fruktansvärt – folk omkring oss är på väg till helvetet, och de vet kanske inte om det!

Djävulen hade lurat redan de första människorna, och genom det hade han fått grepp om alla människor. Vi hamnade i den djupa dyn, som David beskriver i Psalm 40. Om det inte sker någon räddningsaktion går vi under, vi är dömda till helvetet. Luther beskriver det så dramatiskt i sin psalm:

"Jag fången låg i Satans våld, till pris åt döden given. Min själ var under synden såld, däri jag född är bliven. Min synd mig till förvivlan drev, ty döden ständigt för mig blev, och helvetet stod öppet."

Luther beskriver så hur Gud vänder sig till oss i sin nåd och sänder hjälp. Han måste sända sin ende son, och han var lydig:

"För mig sitt liv, sitt dyra blod han ville icke spara, att för den dom mig förestod jag måtte tryggad vara. Hos Gud han blev min löftesman, uti hans död min synd försvann. Så är jag frälsad vorden."

Han såg ut att förlora kampen. Han lät sig torteras och pinas, och han lät sig korsfästas som den värsta brottsling. Men han vann. Han fullbordade sin uppgift. I sin uppståndelse visade han sin triumf: skulden är betald, hela världen står

fri från all sin syndaskuld!

För omkring 3400 år sen drabbades en skara människor av något hemskt: det kom en massa ormar, som stack dem så att de dog. Det tycktes inte finnas någon hjälp. Allt fler dukade under i sin förtvivlade kamp. Men så hängdes en orm av koppar på en stång, och ett rop gick ut: "Se på kopparormen!" Då vek ormarna bort. Deras gift hade inte längre någon verkan.

Jesus säger (Joh 3:14):
"Liksom Mose upphöjde ormen i öknen, så måste Människosonen

bli upphöjd, för att var och en som tror på honom skall ha evigt liv.”

Varenda en som såg på ormen fick leva, men den som kämpade i sin egen kraft gick under. Det här säger något om hur vi ska gå ut med budet om hur herden söker fåren: se på Jesus! Lyssna till herdens röst, hör hans ord!

Jesus använder det heliga Namnet om sig själv: ”*Jag Är*”.

Det var det namnet som Gud uppenbarade sig med för Mose (2 Mos 3:14). Han är Gud, ett med Fadern. Därför kan han kalla sig *god*.

Jesus är den Herde som Gamla testamentets profeter omtalade, till exempel David, Jesaja och Hesekiel. Jesus var inte en legoherde, utan Herden. Han skulle ge sitt liv för fåren. Hesekiel talar om en herde som skulle samla alla skingrade får, som skulle leta reda på de svaga och föra dem i bet på goda betesmarker. Han nämner namnet på den herden: David (Hes 34).

Jesus är född till människa av Davids släkt. Han var den Son som Gud lovat skulle sitta på Davids tron för evig tid (2 Sam 7).

Gud hade sin frälsningsplan klar redan när människorna syndade, ja, redan före all tid. Gud själv måste komma till världen för att bli syndares frälsare. Han måste bli människa och ge sitt liv. Det här uppenbarade han för sina profeter, långt innan det skedde.

När Jesus talar om sig som

den gode herden gör han det i kontrast mot dåliga herdar, sådana som är lejda och inte bryr sig om hjorden.

Legoherdarna flyr när de ser vargen komma. De tänker nämligen på sig själva, och inte på fåren. Det här är en allvarlig förmaning till oss som är kallade till ett herdeansvar. Vad är det vi arbetar för? Inte är det väl för oss

själva, för egen vinning?

Ett kännetecken på en dålig herde är att han *följer efter* hjorden. Han frågar efter vad folk vill höra. Han vill bli populär. En rätt herde ska följa den gode Herden och gå framför sin hjord. Det är sällan populärt.

Att vara en herde innebär att följa

Jesus i lidande och smälek. Det ska gå lärjungarna som det gick deras Mästare, sade Jesus.

Jesus visade också med sitt föredöme hur herdarna ska ha omsorg om sin hjord. När han blev kritiserad för att umgås med publikaner och syndare berättar han hur en god herde gör: om så behövs lämnar han 99 får i öknen för att söka efter ett enda får som gått vilse. Inget lamm är för litet för att han inte ska anstränga sig allt han kan för att rädda det.

Hur är det med våra ansträngningar för att rädda den svaga människan som kommer i vår väg?

Varför måste vi tala om det hemska och onda? Varför kan vi inte hålla oss till det glada budskapet om att Jesus älskar alla och vill alla väl?

Det finns sådana som går vargens ärenden på det sättet att de inte vill veta av djävulens makt och frestelser. Det vill bara veta av Guds kärlek, det positiva. Men det är inte hela det bibliska budskapet. Jesus talar också allvarligt om de faror som lurar på oss i denna värld. Det gäller oss alla.

Men Jesus ger ett underbart löfte till alla dem som hör honom till: ”*Jag har kommit för att de ska ha liv, ja, liv i överflöd.*” Det gäller livet, för den som inte har del i livet har bara död och fördömmelse. Det är det som avbildas med att tjuvar och rövare slaktar det bortsprungna fåret. Vi gör inte rätt mot våra medmänniskor om vi ger dem ett ensidigt vittnesbörd, ett löfte om ständig trygghet oberoende var vi vistas. Nej, tryggheten finns bara hos Jesus.

När vi grips av vanmakt och ängslan inför allt ont som sker runt om oss, och i oss, får vi också ta till oss de ljuvliga orden i slutet av Joh 10: ”*Jag ger dem evigt liv, och de skall aldrig någonsin gå förlorade, och ingen skall rycka dem ur min hand.*”

”O, så låt det dyra ordet följa dig, vart än du går! Vid det himmelskt rika bordet kraft för vandrigen du får. Ingen nöd och ingen lycka, ingenting på denna jord skall ur Herrens hand dig rycka, om du bliver vid hans ord.”

”*Fridens Gud, som i kraft av ett evigt förbunds blod har fört fårens store herde, vår Herre Jesus Kristus, upp från de döda, han må fullkomna er i allt gott, så att ni gör hans vilja. Och må han verka i oss det som behagar honom, genom Jesus Kristus. Honom tillhör äran i evigheternas evigheter, amen.*” (Hebr 13:20–21)

Graven är tom!

Vid gudstjänsten på påskdagen framförde barnen i Markuskyrkan i Ljungby ett påskspel där de i sång och drama illustrerade händelserna i samband med vår Frälsares död och uppståndelse.

Fredrik stod för musiken och Linda för regin. Otto och Gunnar spelade vakterna utanför Jesu grav. Samuel gestaltade Josef från Arimatea som tog hand om Jesu döda kropp och begravde den. Nina spelade Jesus, Kyra och Elise var överstepräster och Alea fick spela både Maria och Maria.

Maria besöker graven med blommor.

Säg Tack!!
Säg tack från ditt hjärtas djup.
Säg tack till den helige.
Säg tack för att han gav oss
Jesus Krist sin son

I Gud är den svage alltid stark
och den fattige är rik
på grund av allt vad han har
gjort för oss
Säg tack.

Några bilder från **LBKs skidläger i Kåbdalis 8-11 april**

Program för LBKs sommarkonferens på Hjälmaregården 21-25 juli 2010

Onsdag

16.30 Kvällsmörgås
17.30 Samling för kristendoms lärare
18.00 Körövning
19.30 Välkomstord. Ordförande Torsten Carlsson
Kvällsandakt
Därefter kvällsfika

Torsdag

08.00 Frukost
09.30 Morgongudstjänst.
10.30 *Sex och samlevnad idag – hur påverkas våra barn?* Gruppsamtal
Parallellt barnundervisning
12.00 Lunch
13.15 Körövning
15.30 *Familjen i upplösning – hur ska vi stå emot tidsandan?*
16.30 Kvällsmörgås
18.00 Körövning
19.00 Kvällsgudstjänst.
Därefter kvällsfika

Fredag

08.00 Frukost
09.30 Morgongudstjänst.
10.30 *Livets korthet och dödens visshet.*
Parallellt barnundervisning
12.00 Lunch
14.30 *Himlen och evigheten.*
15.30 *Hur ska vi motivera unga och gamla till ökad missionsiver?*

16.30 Kvällsmörgås
18.00 Körövning
19.00 Kvällsgudstjänst.
Därefter kvällsfika

Lördag

08.00 Frukost
09.30 Morgonandakt.
10.15 Konferensförhandlingar
Parallellt barnundervisning
12.00 Lunch
13.15 Konferensförhandlingar, forts
16.30 Kvällsmörgås
18.00 Sång och musiksamling.
Därefter korvgrillning

Söndag

08.30 Frukost
09.30 Nattvards- och högtidsgudstjänst.
11.15 Samtal om tidpunkt, plats och program för nästa års sommarmöte
Därefter avslutning
12.00 Lunch

*Anmälan och upplysningar:
Anna Karlsson, tel. 0372-19068,
mob. 070-6693849,
e-mail: annakuriosa@telia.com*

Alla hälsas varmt välkomna!

ESBJERG 29-30 maj

Buss avgår från Markuskyrkan i Ljungby 29/5 06.00 med beräknad återkomst 30/5 19.00

Medverkande:

Egil Edvardsen, Seth Erlandsson, Lars Gunnarsson och Ingvar Adriansson

Ämnen:

Guds egendomsfolk Israel
Liknelsen om den orätrådige förvaltaren
LBKs historia

S:t Markuskyrkans historia

Sång – musik – grill – bål
Resa och uppehälle ca 700:-

Info och anmälan: Ingvar Adriansson 0370 18217

HANGÖ 15-18 juli

"Till frihet har Kristus gjort oss fria" (Gal. 5:1)

Info och anmälan: Hans Wassermann 358-0400791497,
hans.wassermann@dnainternet

Glöm inte midsommarlägret

23-27 juli som vi skrev om i nr 1 av Bibel och bekännelse.

Information: www.bekannelse.se/LBKung eller
Jacob Nordberg 018/108952.

Anmälan till: lbkung@bekannelse.se

Senaste anmälningsdatum: 20/5 2010

Anmäl dig snarast så att du säkert kommer med –
många är redan anmälda!!!

Kallelse till kyrkokonferens

Kyrkostyrelsen i Lutherska
bekännelsekyrkan kallar
härmed medlemmarna
i LBK till ordinarie
kyrkokonferens på
Hjälmaregården
lördagen den 24 juli 2010
kl. 10:00.

Motioner ska vara
inskickade senast den
24 maj till kyrkostyrelsens
ordförande.

VIGSEL

Maria Eliasson
Johannes Pihlajamaa
Markuskyrkan 27 februari 2010
Brudparet har antagit namnet
Penttinen

När blir renlärlighetsiver obiblisk?

Fariseerna var måna om att hålla läran absolut ren. Nu var inte fariseernas lära den rena bibliska läran. Men det ligger i sakens natur att de ansåg sin lära vara den rätta. De lärde fel om människan, om lagen och löftena, om Messias och om frälsningen. Men den lära de hade var de måna om att hålla ren. De var övertygade om att Mose lag hade blivit given av Gud, att Mose lag var Guds ord och vilja - vilket är helt riktigt. De trodde också att de äldstes stadgar var en riktig utläggning av Mose lag. Därför kunde de inte tolerera minsta avvikelse från de äldstes stadgar eller synd mot Mose lag. Fariseerna reagerade omedelbart och mycket strängt när de misstänkte minsta avvikelse från de äldstes stadgar. Upptäckte de någon som bröt mot lagen och dessutom verkade försvara sitt handlande blev de mycket förbittrade och arga. De blev så arga att de till och med ville döda en sådan lagöverträdare. Fariseerna värnade om Guds ord och sin bekännelse med ilska, förbittring, hat och mordlust.

Just i sin iver att hålla läran ren till varje pris kom fariseerna själva på tvärs mot Guds ord. Tänk efter hur hela lagen sammanfattas! Vi ska älska Gud över allting och vår nästa som oss själva. Därför säger också Jesus till fariseerna när han blev anklagad för att försvara lagbrott, när han blev anklagad för att göra sig till vän med syndare: *Gå ni och lär er vad de orden betyder: Barmhärtighet väntar jag mig av er*

och inte offer. Detsamma sa han när han blev anklagad för att lära ut sabbatsbrott. Fariseerna sa: *Titta, dina lärjungar gör sånt som man inte får göra på sabbaten. Jesus sa till dem: Hade ni förstätt det ordet: Barmhärtighet väntar jag mig av er och inte offer så skulle ni inte ha dömt dem som är oskyldiga.* Fariseerna kom att själva bryta mot den lag som de så ivrigt värnade om. De ville hålla läran ren och de ville att Guds vilja skulle förverkligas i allt, men själva kom de att bryta mot lagen genom att vara obarmhärtiga och fälla orätta domar.

Har inte Mose gett er lagen? Och ingen av er håller lagen. Varför vill ni döda mig?," sa Jesus till judarna enligt Joh. 7:19. Det är som om han sa: "Inte är det lagen som befäller er att hata så mycket att ni vill döda en oskyldig människa. Nej, lagen förbjuder det. Därför bryter ni själva mot den lag som ni så ivrigt värnar om."

Nu hade inte judarna den rena läran. De misstolkade både förbundet med Abraham och Sinaiförbundet. De lät inte Skriften tolka sig själv utan litade på mänsklig auktoritet och förnuft. Jag är övertygad om att vår lutherska bekännelsekyrka har den rätta och rena läran, eftersom varje del av vår bekännelse är hämtad ur Skriften och bevisad med klara och tydliga bibelställen. Men den rena läran och den rätta bekännelsen måste gå hand i hand med kärlek och barmhärtighet. Det lär oss Bibeln. Först och främst ska vi i vår gemenskap

bära varandras bördor och uppmuntra varandra. Från kärleken till våra trossyskon ska kärleken till alla sprida sig som ringarna på vattnet. Det lär oss Petrus i sitt andra brev: *Gör därför allt ni kan för att i er tro visa dygd, i dygden insikt, i insikten självbehärskning, i självbehärsknings uthållighet, i uthålligheten gudsfruktan, i gudsfruktan broderlig kärlek och i kärleken till bröderna kärlek till alla människor.* Först kommer alltså kärleken till våra trossyskon och sedan till alla människor, också våra fiender. Men här finns många brister hos oss. Vi har ju kvar synden som ett fördärv i oss. Synden vill fördärva allt, speciellt det viktigaste. På grund av synden finns det risk att iveren att hålla läran ren tas som täckmantel och försvar för obarmhärtighet, förtal, mobbing, orätta domar, försök att sätta dit någon mm, så som fariseerna gjorde.

Vi får inte glömma varför läran ska hållas ren och rätt. Vi får inte glömma *syftet* med den rätta läran. Syftet är att människor ska bli frästa och saliga och att Gud ska bli ärad. Det rena evangeliet finns där för att föra syndare till en frälsande tro, att kalla vilseförda tillbaka, att föra svaga, bristfälliga människor på rätt väg. Johannes skriver i slutet av sitt evangelium: *Många andra tecken, som inte är nerskrivna i denna bok, gjorde Jesus i sina lärjungars åsyn. Men dessa har blivit nerskrivna, för att ni skall tro att Jesus är Messias, Guds Son, och för att ni genom tron skall ha liv i hans*

namn. Detta syfte måste vi också ha klart för oss. Vi har fått Guds Ord och den rätta läran för att vi och andra ska komma till tro och få evigt liv.

Vi har inte fått den rätta läran för att bli misstänksamma mot andra. Vi har inte fått den rätta läran för att bli dömande, fördömande eller börja förtala dem som är svaga i kunskapen eller har blivit vilseförda. Vi har inte fått den rena läran för att få tillfälle att ge utlopp för hat och förbittring i den rena lärans namn. Blir det på detta sätt har allt hos oss blivit förvanskat och vänt till sin motsats precis som hos fariseerna som var förbittrade på Jesus och ivriga att döda honom, för att värna om Mose lag som kräver kärlek och hjärtlig barmhärtighet. Har ni hört något så galet och förvänt?

Många kristna samfund missbrukar begreppet kärlek och försvarar synd i kärlekens namn. Men för att många missbrukar begreppet kärlek så ska inte vi dra slutsatsen att kärlek och barmhärtighet är något farligt som vi ska akta oss för. Kärleken är lika viktig som

den rätta läran, men förhållandet mellan dem är att den rena läran kommer först och kärleken som en frukt av den. Evangeliet om Guds kärlek väcker kärlek hos oss. Kärleken är en frukt av tro på Guds ord och står aldrig emot Guds ords undervisning. Kärleken är viktig och får inte glömmas bort. Aposteln Johannes skriver i sitt första brev: *Den som säger sig vara i ljuset och hatar sin broder är ännu kvar i mörkret. Den som älskar sin broder förblir i ljuset, och i honom finns inget som leder till fall. Men den som hatar sin broder är i mörkret och vandrar i mörkret. Han vet inte vart han går, ty mörkret har förblindat hans ögon.* Och vidare längre fram: *Vi älskar därför att han först har älskat oss. Om någon säger att han älskar Gud och hatar sin broder, så är han en lögnare. Ty den som inte älskar sin broder som han har sett, kan inte älska Gud som han inte har sett. Och detta är det bud som vi har från honom, att den som älskar Gud också skall älska sin broder.* Ni hör att kärleken är ett äkthetsprov på att vi är Guds barn, ett äkthetsprov på att vi har tron och Anden.

Aposteln lär oss att den rena läran, tron och kärleken hör oupplösligt samman.

Judas brev tar upp hur vi ska bemöta dem som farit vilse, också dem som farit vilse mycket svårt och fallit i grova synder. Hur ska vi bemöta dem? Med barmhärtighet, samtidigt som vi aktar oss för frestelse till samma synd som snärjt dem. Det står skrivet: *Men ni, mina älskade, ska uppbygga varandra på er allra heligaste tro. Be i den helige Ande. Håll er kvar i Guds kärlek, medan ni väntar på att vår Herre Jesus Kristus i sin barmhärtighet ska ge er evigt liv.*

Bibeln lär oss alltså att den rena läran ska följas av kärlek och barmhärtighet, först till våra trossyskon och vidare till alla, även dem som farit vilse. Bibeln ger ingen sanktion till bitterhet, förtal, orätta domar, föraktfull och dömande attityd och annat sådant.

Stefan Hedkvist

(Utdrag ur predikan för 3 i Fastan. Hela predikan finns att läsa på församlingens hemsida)

Motsäger bibeln sig själva?

Fråga: Bibeln säger: "Döm inte, så blir ni inte dömda." Men jag har också hört att kristna bör döma människor och läror.

Vi lever i en kultur där det råder tolerans utan förbehåll. Varje livsstil och alla trosövertygelser och värderingar anses likaberättigade och lika mycket värda. Det är inte att undra på att man säger till kristna att de inte ska döma. En del känner sig dömda när bekännande kristna vägrar delta i saker som de inte kan acceptera, t.ex. missbruk av alkohol och droger, svordomar och skvaller. De som söker godkännande av den livsstil de valt och de som förordar ohämlad tolerans är ofta snabba med att påpeka att kristna aldrig bör döma andra människor. Och de citerar ofta Bibeln: "Döm inte!"

Undersök texten och dess sammanhang

När det dyker upp en skenbar motsägelse utgår många från att det ena bibelstället inte kan vara rätt, och så går de vidare genom att citera det bibelställe de tycker bäst om medan de förbigår det de inte gillar. Vad de glömmet är att sammanhanget vanligen är nödvändigt för att kunna förstå varje vers på rätt sätt. När man tar hänsyn till sammanhanget försvinner vanligen påstådda motsägelser och mycket förvirring kan undvikas.

Det är samma sak när det gäller icke-bibliska påståenden. Det kan t.ex. vara en kränkande anspelning på asiatisk härkomst att säga att någon är "gul", men det kan också vara en värdefull observation för att upptäcka gulsot. Att känna till talaren, omständigheterna och vilket ämne som avhandlas – dvs. sammanhanget – är väldigt viktigt.

Ha detta i minnet när du öppnar din Bibel och funderar på sammanhanget i Matteus 7:1 och Lukas 6:37 där vi uppmanas att inte döma för att inte själva bli dömda.

Döm inte

Om vi läser verserna som kommer efter Matteus 7:1 ser vi snabbt att Jesus varnar för ett kritiskt sinne som beror på högmod eller hyckleri (7:2-5). Vi ska döma oss själva eller ta ut bjälken ur vårt eget öga innan vi dömer vår broder eller tar ut flisan ur hans öga. Vi ska akta oss för att kritisera andra utan orsak, med överlägsen attityd eller med avsikt att sätta dit någon i stället för att hjälpa. Om vi inte på ett sunt och ärligt sätt rannsakar oss själva blir det lätt så att vi dömer människor eller sådant som vi kanske själva är skyldiga till. Med insikt om det säger Jesus: "Döm inte!"

Döm

Men som du också påtalar är det många ställen i Bibeln som uppmanar oss att döma människor och läror. Gå tillbaka till samma text i Matteus 7. Vers 6 undervisar om att vi inte ska slösa bort sådant som är heligt och värdefullt på "hundar" och "svin". Det blir då nödvändigt att avgöra eller bedöma om en annan person stämmer in på den kategorin. Verserna 16 och 20 förvissar oss om att vi ska känna igen falska profeter på deras frukt, det vill säga deras livsstil och lära. Vi måste alltså göra bedömningar. Sammanhanget visar att Jesus inte fördömer eller förbjuder allt dömande utan bara en viss sorts dömande.

Utöver detta omedelbara sammanhang finns det dessutom många bibliska befallningar om att förmana och tillrättavisa andra, känna igen och avslöja mörkrets gärningar och "rycka dem ur elden" eller rädda dem från att fördäras (se Matteus 18:15,16; Galaterbrevet 6:1; Efesierbrevet 5:11; Kolosserbrevet 3:16 och Judas brev vers 23 i sitt sammanhang). Ett sunt dömande är en del av allt detta. Märk väl att vi är kallade att döma med urskillning och framför allt i en vänlig och ödmjuk anda för att hjälpa, inte skada.

*Av prof. Forrest Bivens,
Forward in Christ 1/2010*

Blind eller seende

Är vårt evangelium dolt, så är det dolt för dem som går förlorade. Ty den här tidsålderns gud har förblindat de otroendes sinnen, så att de inte ser ljuset som strålar ut från evangeliet om Kristi härlighet – han som är Guds avbild (2 Kor. 4:3,4).

”Synen måste vara det härligaste av alla sinnen.” Det sa Helen Keller, som vid 19 månaders ålder drabbades av en sjukdom som gjorde henne både blind och döv.

Det är väldigt sorgligt att förlora synen, vare sig det beror på sjukdom, ålder eller en olycka. Men det finns en blindhet som är mycket värre, och det är den andliga blindhet som Satan utsätter dem för som inte vill tro den goda nyheten om Jesus Kristus.

Tänk på den blinde som tror på Jesus som Frälsare från synd! Vilka härliga framtidsutsikter han har om uppståndelse till evigt liv han! Profeten Jesaja säger: *Då ska de blindas ögon öppnas och de dövas öron upplåtas* (35:5).

Men de som söker den här världens goda har inget sådant hopp. Satan utlovar förvisso stora ting. ”Ni ska visst inte dö” sa han åt våra första föräldrar när han visade dem på frukten från det träd som Gud förbjudit dem att äta av. *Gud vet att den dag ni äter av den ska era ögon öppnas så att ni blir som Gud med kunskap om gott och ont* (1 Mos. 3:4,5). Satan gjorde Adam och Eva blinda för syndens ohygglighet och konsekvenser, och han gör samma sak mot oss idag.

Satan gör många blinda för att Jesus Kristus är unik. Han sprider ut lögnen att Jesus bara är en i mängden av profeter, som Buddha eller Muhammed, och att hans evangelium inte skiljer sig från deras.

Men Jesus är inte bara en profet. Han är Guds avbild. Han är inte bara lik Fadern utan av samma väsen som Fadern, ”uppenbarar hans väsen” som Hebreerbrevets författare säger (1:3). I förunderlig ödmjukhet kom Kristus till världen som en av oss, i mänskligt kött och blod, ”lik en syndig människa” står det i Romarbrevet 8:3, ”som syndoffer”.

Hans evangelium är inte ett budskap om vad vi måste göra för att bli frälsta utan vad Gud Fadern i gränslös kärlek och hans Son genom ett förunderligt offer har gjort för att ge oss förlåtelse för våra synder, frid i våra hjärtan och en plats i himlen.

Käre Herre, bevara oss från att bli förblindade av Satan och öppna ögonen på dem som är blinda. Bevara oss i ditt Ord för ”ditt bud är klart och upplyser ögonen”. Amen.